

FÉNY — SZERELEM — TALÁLKOZÁSOK

Az Argenteus Hangműhely májusi hangversenye

A címben szereplő három szó az Argenteus Hangműhely rendkívüli és különleges szépségű május 25-i koncertje 11 jelképes szava közül való. A nagyszerű kamarakórus és karnagya, Kovács Gábor, az SZTE Zeneművészeti Kara docense szokatlan, ám nagyon rokonszenves játékkal vonta be a közönséget a műsor szerkesztésébe: egy talált téli sapkából cédulákat kellett húzni, majd hangosan felolvasni a cédulán látott szót, s a kórus az ehhez a szóhoz rendelt kórusművel folytatta a hangversenyt. Az első három mű — Johann Hermann Schein, VIII. Henrik és Arnold von Bruck egy-egy hangulatos madrigálja-kórusdala — még vezérszó nélkül szólalt meg, üde hangulatot teremtve. A „Víz” címszó következett a sors akaratából, melyhez Ligeti György Ha folyóvíz volnék c. légies szépségű kánonját énekelte a kórus női kara. Ugyancsak ők adták elő a „Hajnal” szóhoz rendelt Tóth Péter-művet: a Hajnalban a csillagok nagyon szép homofón akkordok fűzésére épül. A „Szerelem” ezúttal Monteverdi, az késői olasz madrigál legnagyobb mestere Sfovaga con le stelle (a szerelemtől lankadt ember fohásza a csillagokhoz) c. darabjával tűnt elénk. Szerencsés véletlenként került egymás mellé az „Ősz” és a „Tavas”: Joy Althouse Autumn moon c. sejtelmes művét így a fiatal Barabás Árpád Hófoltos még a hatás c. meditatív hatású „magyar madrigálja” követhette. Egyik nézőtársunk szerencsés kezével a „Tűz” címszót húzta ki, hogy felhangozhasson Morley két tüzes madrigálja, igazi örömmel (az elsőben Gilich Dóra, Kovács Gábor blockflötézett, Kiss Gvendolin, Kumbor Alma énekel) Izgalmas stílusjáték volt a „Találkozások” szó „ürügyn”

megszólaló 2+2 mű, Arcadelt és Lassus kontrapaktuma, azaz egyazon zenei anyaggal felhangzó madrigálja, illetve motettája. Kocsár Miklós Nocturne-jének — az „Éjszaka” jegyében — szürrealista szövege egészen más világba vitt bennünket, hogy aztán másodszor is beleshessünk a „Szerelem” világába Monteverdi Io mi son giovinetta madrigáljának hangjait élvezve. Igazi ritkaság rejtezt a „Fény” hívószó mögött: Morten Lauridsen amerikai zeneszerző O nata lux c. műve a fényben született Jézusról, mely igazi karácsonyi zene, szép, dús harmóniákkal, lassú, ünnepélyes hangvételen.

Varázsos véletlen volt, hogy ezután viszont a „Tél” szóval Kocsár Miklós egyik legszebb kórusműve csendülhessen föl: Ó havas erdő némasága - Nagy László versére. A kis létszámú női kar szuggesztíven interpretálta e remekművet, szép szólót énekelt Bálint Anita. Újabb csemege következett az eddig még hiányzó évszakkal, a „Nyár”-ral: Edward Elgar As torrents in summer; a nyári hangulat az angol zeneszerző emelkedett stílusában suhant át a termen. „Találkozások” - ez a sokjelentésű szó másodszor két kortárs magyar szerző zenei randevúját jelezte: Horváth Márton Levente O salutaris hostia c. igen szép motettájához Tóth Árpád zeneszerző illesztett hozzá egy magyar népdalt, mely így vált igazán áhítatos XXI. századi korállá.

A szavak elfogytak, de a kórus repertoárja korántsem: zárásként az Evening rise c. tradicionális amerikai népdalt (Meinhard Ansohn feldolgozása) és az e dal fölött mesterien megszólaló Csillagok, csillagok c. csodaszép magyar népdalt (szólót énekelt:

Kiss Gvendolin), végül Tóth Árpád
Este van már című
népdalfeldolgozását énekelték el.
Az Argenteus Hangműhely ezen a
májusi estén zenei csodák
sorozatával ajándékozott meg
bennünket; fölkészülten,
kristálytishta intonációval, minden
stílusban otthonosan, s végig
felszabadultan, könnyedén, a
fáradtság legkisebb jele nélkül.
Városunk nagy kincse ez a kórus,
Kovács Gábor karnagy zseniális
vezetésével; segítsük, támogassuk
minden erőnkkel, legyünk ott
minden koncertjükön, magunknak
téve ezzel jót. S köszönet jár a
Zeneművészeti Karnak és Tóth
Péter dékának is, hogy lehetővé
tette a jó akusztikájú Liszt-
teremben ezt a nem mindennapi
hangversenyt.